

IMPORTANȚA RELAȚIEI GRĂDINIȚĂ- FAMILIE ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPILULUI PREȘCOLAR

Prof.educație timpurie VELICU MARIOARA

În primele etape ale vieții, responsabilitatea educării copilului revine familiei. Influența părinților este foarte mare în formarea personalității copilului, condiționată de mediul social și cultural în care trăiește. Copilul este apoi înscris în grădiniță, instituție care îi asigură condițiile necesare pentru o dezvoltare armonioasă, multilaterală în concordanță cu nevoile individuale. Dacă familia este primul mediu educativ, grădinița este primul factor de socializare instituționalizat care marchează etapa realizării unor achiziții esențiale în formarea personalității copilului. La relațiile de tip afectiv din familie se adaugă, în grădiniță noi relații de socializare și integrare. Este bine ca părinții să manifeste dorința de a-și cunoaște mai bine copilul, cu nevoile, dorințele și așteptările lui. În relația cu propriul copil este necesar ca părintele să își manifeste toată atenția, priceperea și îngăduința sa, să nu-i refuze anumite lucruri, din contră să îl stimuleze, să îi ofere sprijin atunci când acesta are nevoie tocmai pentru a-l ajuta să se integreze mai ușor la noile condiții de viață oferite în grădiniță.

Relația grădiniță-familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Activitatea întreprinsă de grădiniță în vederea acestei cunoașteri urmărește aspecte multiple și variate. Educatoarea trebuie să cunoască mai multe aspecte ale vieții de familie, deoarece acestea o ajută în cunoașterea și înțelegerea copiilor cu vârste cuprinse între 3-6 ani. În privința aceasta, familia este o sursă principală de informații privind relațiile interpersonale dintre membrii acesteia, așteptările privind educația copilului, stilul educațional, autoritatea părinților și metodele educative folosite, valorile promovate, climatul educațional, responsabilitățile pe care copilul le îndeplinește etc. Desigur, investigația mediului familial al copilului preșcolar cere din partea educatoarei, tact și pricepere pedagogică.

În esență, copilul este o ființă în evoluție, o ființă a cărei activitate este apreciată după mediul familial în care se dezvoltă – mai tolerant sau mai sever, mai tandru sau mai aspru, mai calm sau mai exploziv. Trecând peste toate aceste „momente de familie”, trebuie avut în vedere un lucru esențial și anume că familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului :de afecțiune și de protecție. De aceea, părinții au nu numai dreptul, ci și obligația de a lua parte la viața copilului în grădiniță și pentru aceasta , o educatoare responsabilă și înțeleaptă trebuie să construiască și să consolideze relația cu părinții.

Dezvoltarea parteneriatelor eficiente cu familia solicită tuturor educatoarelor să creeze un climat educațional deschis, care să încurajeze părinții să fie prezenți în grădiniță, să întrebe, să își exprime punctele de vedere, îngrijorările, recomandările, precum și să participe în luarea anumitor decizii. De la bun început, părinții vor fi informați despre programul grădiniței, de modul privind îngrijirea, creșterea și educarea copilului lor. Apoi, ei vor fi ținuti la curent cu tot ce este legat de: cunoștințe, deprinderi, comportamente dobândite, cu evoluția acestuia.

Pentru obținerea unui parteneriat de succes grădiniță familie este recomandat:

- ❖ să se înceapă parteneriatul prin identificarea, împreună cu familia, a punctelor tari, a intereselor și nevoile familiei;
- ❖ să se contureze strategii, programe de lucru care să se adapteze nevoilor și stilurilor de viață ale celor din familie, dar și ale grădiniței;
- ❖ să ofere părinților informații despre dezvoltarea copilului și susținere în dezvoltarea capacităților parentale;
- ❖ să susțină părinții în definirea intervențiilor educative pe lângă propriul copil;
- ❖ să urmărească în mod regulat progresul copiilor lor;
- ❖ să existe flexibilitate și diversitate în modalitățile prin care familia se poate implica eficient în activitățile grădiniței;
- ❖ să aibă loc o evaluare permanentă a parteneriatului (prin serbări, excursii, expoziții de lucrări, activități demonstrative, etc).

Implicarea părinților în acțiunile grădiniței îi determină pe aceștia să înțeleagă rolul acestei relații de colaborare grădiniță-familie, care are ca scop comun asigurarea unui sistem unitar de cerințe de instruire și educare a copilului preșcolar. Cultivarea unor relații de parteneriat efective între grădiniță și familie, în sprijinul educației și creșterii copilului, constituie cheia succesului în activitatea lui școlară de mai târziu, este primul pas spre o dezvoltare armonioasă și eficientă a copilului.

Copilul de azi, școlarul de mâine, adultul din viitor, trebuie pregătit în familie, apoi în grădiniță și școală și de modul în care îl pregătim pentru viață depinde rezultatele de mai târziu, afirmarea lui deplină. Iar noi, educatoarele, trebuie să încurajăm „**meseria de părinte**” pentru că ea se practică mai mult decât oricare altă meserie, dar puțini sunt cei care se străduiesc s-o învețe sistematic, să-și pună probleme și să încerce să le rezolve la nivelul științei contemporane.

Cred, cu tărie, că educația preșcolară suferă o profundă transformare și totul depinde de noi educatoarele, de modul cum știm să clădim o relație trainică și constructivă, cu părinții copiilor din grupă, bazată pe respect, încredere și ajutor reciproc. Am încercat, în activitatea mea de educatoare, să ofer copiilor mei, acolo în sala de grupă, o oază de bucurie, un tărâm de basm și poezie presărate cu cântece și jocuri, deopotrivă. Pornind de la modul meu de a lucra, atât cu copiii cât și cu părinții, parteneriatul meu cu familia se numește simplu „Copii fericiți, părinți mulțumiți”.

Bibliografie:

Preda Viorica - Copilul și grădinița;

PRET – Să construim împreună cei 7 ani... de acasă;

Revista învățământului preșcolar și primar – Nr.3/4 2014